

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak na vereenvoudigde behandeling (artikel 8:54 van de Algemene wet
bestuursrecht) in het geding tussen:

J.H. Winkelman en anderen, allen wonend te Waddinxveen,
appellanten,

en

het college van gedeputeerde staten van Zuid-Holland,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 augustus 2006 heeft verweerder met toepassing van de artikelen 83, tweede lid, en 106d, tweede lid, van de Wet geluidhinder hogere grenswaarden voor de ten hoogste toelaatbare geluidbelasting, vanwege een bestaande weg en een spoorweg, vastgesteld met betrekking tot bestaande en nieuw te bouwen woningen in de zone van de Kanaaldijk en de spoorweg Gouda-Alphen aan den Rijn.

Bij besluit van 2 november 2006, verzonden op 6 november 2006, heeft verweerder het hiertegen gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit hebben appellanten bij brief van 13 december 2006, bij de Raad van State ingekomen op 18 december 2006, beroep ingesteld.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht in samenhang met artikel 7:1, eerste lid, kan een belanghebbende bezwaar maken tegen het primaire besluit en vervolgens beroep instellen.

Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht wordt onder belanghebbende verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

2.2. Het geschil spitst zich toe op de vraag of verweerder terecht het bezwaar van appellanten niet-ontvankelijk heeft verklaard, omdat appellanten zijns inziens niet als belanghebbende in de zin van artikel 1:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht zijn aan te merken. Daartoe brengt hij naar voren dat appellanten geen rechtstreeks belang hebben ten aanzien van de woningen waarvoor hogere grenswaarden zijn vastgesteld.

2.2.1. Appellanten stellen belanghebbend te zijn en voeren in dat kader aan dat de geluidreflectie, die de nieuw te bouwen woningen zullen veroorzaken, tot een toename van de geluidsoverlast zal leiden, als gevolg waarvan hun woongenot zal worden aangetast.

2.2.2. Het primaire besluit bestaat uit een reeks beschikkingen. Het stelt, voor de ten hoogste toelaatbare geluidbelasting vanwege de bestaande weg en een spoorweg, met betrekking tot deze woningen hogere grenswaarden dan de wettelijke voorkeursgrenswaarde vast. Het gevolg daarvan is niet alleen dat die geluidbelasting op de gevel van elk van die woningen hoger mag zijn dan de wettelijke voorkeursgrenswaarde, maar ook dat het college van burgemeester en wethouders is gehouden maatregelen met betrekking tot de geluidwering van die gevels te treffen om te bevorderen dat de geluidbelasting binnen elk van die woningen niet meer bedraagt dan de in artikel 111, tweede lid, en artikel 111a, vierde lid, van de Wet geluidhinder bedoelde waarden. De woningen van appellanten behoren niet tot de in het

besluit genoemde woningen.

Gezien de aard en gevolgen van het primaire besluit is, naast degene die om vaststelling van een hogere grenswaarde heeft verzocht, in beginsel uitsluitend de (toekomstige) eigenaar, andere zakelijke gerechtigde of gebruiker van een woning waarvoor de hogere grenswaarde is vastgesteld, rechtstreeks bij het besluit betrokken.

Nu bij het primaire besluit voor de woningen van appellanten geen hogere grenswaarden zijn vastgesteld, worden er door dit besluit geen rechtsgevolgen in het leven geroepen waarbij het belang van appellanten rechtstreeks is betrokken. De bij hun woningen ondervonden geluidreflectie vloeit niet rechtstreeks voort uit het besluit tot vaststellen van de hogere grenswaarden, maar betreft een direct gevolg van het feitelijk oprichten van nieuw te bouwen woningen.

- 2.3. Gelet op het voorgaande heeft verweerder het bezwaar van appellanten tegen het primaire besluit terecht niet-ontvankelijk verklaard.
- 2.4. Het beroep is kennelijk ongegrond.
- 2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. K. Brink, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. T.L.J. Drouen, ambtenaar van Staat.

w.g. Brink
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Drouen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 februari 2007

Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht).

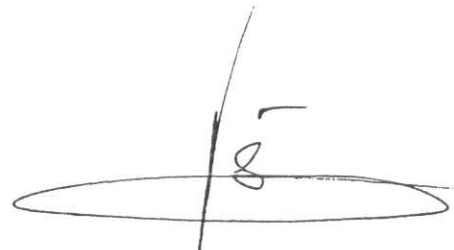
- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.
- In het verzetschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.
- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

375-468.

Verzonden:

12 FEB. 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak